

[Krag.]

Ofre blev bragt, saa store Kapitaler blev sat ind paa at genskabe Banken. Men ikke desto mindre, til Trods for disse Forhold, som gudskelov nu er ændret, holdt man dog i 1928 fast paa, at Endemaalet maatte være at fjerne Statsmyndigheden fra Banken og overgive den i privat Eje, og hele den Oplæsning af den daværende Handelsministers Tale, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen foretog for et Øjeblik siden, er jo ikke Bevis for andet, end at den daværende Handelsminister har været i Besiddelse af et vist Seerblik, naar han udtalte, at en socialdemokratisk Regering sandsynligvis vilde sabotere Loven, undlade at handle efter dens rene og klare Ord, saaledes som ogsaa Tilfældet er blevet.

Ja, Salg burde i Henhold til § 3 for længst være paabegyndt; at Forpligtelsen er uomtvistelig for de første 30 Mill. Kr., kan der overhovedet ikke rejses Indsigelse imod, og jeg ser denne Forpligtelse erkendt netop ved dette Lovforslags Forelæggelse.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte, da vi behandlede Forslaget om „Danmarks Bank“, vidt og bredt om Forudsætningerne for Gennemførelsen af Landmandsbankloven, ligesom han nu har gentaget de Paastande, han dengang fremsatte. Jeg kan svare ham, ligesom jeg gjorde forleden, at paa dette lægger jeg ingen Vægt; disse Forudsætninger er paa ingen Maade i Strid med Loven, saaledes som den endelig affattedes, og det er til syvende og sidst Lovens Ord, der vil være at respektere. Men naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen — og det gælder for øvrigt ogsaa den højtærede Handelsminister — taler om de Følger, som kan opstaa, hvis man med eet Slag styrter et meget stort Aktiebeløb ud paa Markedet, saa synes jeg, at den Frygt kunde man under Hensyn til vor Stilling til denne Sag ganske spare sig. For vi har ikke forlangt, at dette Salg skal foregaa i et Tempo, som kan berede Vanskeligheder. Det, vi har forlangt, er blot dette, at Regeringen skal anerkende Pligten, hvad Regeringen ikke indtil dette Lovforslags Fremsettelse har villet. Vi har udtrykkelig i det Udkast til en Betænkning angaaende „Danmarks Bank“, som vi for længst har afgivet, da Regeringspartierne proklamerede, at Forhandlingerne ikke kunde føres videre med Udsigt til Udbytte, sagt, at vi forbeholder os vor Stilling til Størrelsen af det Beløb, som i en nærmere Fremtid skal sælges. Den højtærede Handelsminister siger nu, at hvis et Aktiebeløb blev udbudt — og den højtærede

Minister har jo under Forhandlingerne tilbudt at afhænde en ikke ubetydelig Post af disse Aktier —, saa vilde det kunne trykke Obligationsmarkedet.

Nu er vel nok det Publikum, der optræder som Købere paa Obligationsmarkedet i væsentlig Grad forskelligt fra Køberne af Aktier. Men jeg kan dog ikke undlade at sige til den højtærede Handelsminister, at hvis han nærer Frygt for Salget af en saadan Aktiepost, hvorledes ser da den højtærede Minister paa den Situation, der vil indtræde, naar de nuværende Ejere af Aktier i Nationalbanken faar udbetalt 50 Mill. Kr. i 4 pCt.s Statsobligationer? Anser den højtærede Minister det for sikkert, at disse Statsobligationer vil blive Oplagspapirer, saaledes som Nationalbankaktierne for største Delen har været det? Det tror jeg ikke paa. Jeg føler mig overbevist om, at et meget stort Tal af Obligationserne vil optræde paa Markedet ikke mindst i Tider som dem, vi nu gennemlever, hvor Aktiekurserne viser en saa stigende Tendens og Aktieselskaberne saa udvidede Muligheder for rigeligt Udbytte. Jeg føler mig ikke i fjerneste Maade i Tvivl om, at denne meget store Obligationspost ret ret hurtigt vil finde Vej ud til Markedet og netop paa det nuværende Tidspunkt berede betydelige Vanskeligheder for Opretholdelsen af Kurserne paa Kreditforeningernes 4 pCt. Obligationer og derigennem ogsaa berede Vanskeligheder for Konverteringens Gennemførelse. Derfor maa vi nære Betænkeligheder ved netop nu at gennemføre den Omordning af Nationalbanken, som den høje Regering har foreslaaet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, Socialdemokratiets Ordfører, har redegjort for de gunstige Resultater af Landmandsbankens Virksomhed i Aarrækken siden 1928, og de anførte Tal er naturligvis rigtige. Det viser sig, at Staten af sin Aktiekapital paa 50 Mill. Kr. i disse 5 Aar har faaet et Udbytte paa ca. 13 Mill. Kr. Jeg synes ærlig talt, det er meget smukt, naturligvis, og det er vel ogsaa Udtryk for, hvad man med de dristigste Forventninger til Landmandsbanken efter Rekonstruktionen turde haabe paa. Det er maaske ogsaa Udtryk for, hvad jeg aldeles ikke vil bestride, at Banken er drevet paa forsigtig og kyndig Vis. Men jeg ser ikke, at Beløbet er et saadant, at man paa afgørende Maade gennem Tilstedeværelsen af denne Forrentning skulde kunne begrunde Ønskeligheden af, at Staten beholdt denne Aktiekapital. Det er dog ikke større, dette Beløb, end at det i det væsentlige, maaske ogsaa fuldt ud, skulde kunne